

Икки хутбани қисқа қилиш | Фиқҳ дарси (256-дарс)

19:00 / 17.11.2023 3468

لَا أَقُوعُ نَعُوعُ هَلْ لِي ضَرَّ رَبِّ اجْنَعُ
هَلْ لِي لِي لَصِ هَلْ لِي لُؤْسَرَنَا ك
تَرْمُحًا بَطْخًا إِذَا مَلَسَ وَهِيَ لَع
دَتُّ شَاوُ، هُتُّ وَصَ الْغَوُ، هَانُيَعُ

رُذُنْمُ هُنَّاكَ يَّتَحُّهُ، هُبَّضَغ
مُكَّحَّحَّصَّ «لُوقِي، شِيَج
مَلْسُمُ هَاوَر. «مُكَّاسَمَو
يِيَّاسَنَّو

Жобир розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам қачон хутба қилсалар, икки кўзлари қизариб, овозлари олий ва ғазаблари шиддатли бўлиб, худди «Душман сизга эрталаб ёки кечқурун келиб қолади», дея лашкарни огоҳлантирувчи кишига ўхшаб қолар эдилар».

Муслим ва Насоий ривоят қилишган.

Хатибнинг хутба давомида чап қўлидаги асо, камон ёки қиличга суяниб туриши.

يِيَّاسَنَّو لُوقِي، شِيَج
مَلْسُمُ هَاوَر. «مُكَّاسَمَو
يِيَّاسَنَّو لُوقِي، شِيَج
مَلْسُمُ هَاوَر. «مُكَّاسَمَو
يِيَّاسَنَّو

مَاقَفٍ ، مَلَسَ وَ هَيَلَعُ هَلَلَا
سُوقٍ وَأَصَعِ يَلَعِ أَيُّكَ وَتُمْ
هَيَلَعِ يَنْتَأُو هَلَلَا دِمَحَفِ
تَأْفِي فَخِ تَأْبِي طِ تَأْمَلِكِ
دُوَادٍ وَبَأُ هَأُورِ تَأَكْرَابُ مَ

Ҳакам ибн Ҳазн Кулафийдан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига ҳайъат билан бордим. Бир неча кун турдик. Ўша кунларда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан жумада ҳозир бўлдик. Ул зот камон ёки асога суяниб, Аллоҳга ҳамду сано айтдилар, ёқимли, энгил, муборак сўзлар ила хутба қилдилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Мазкур нарсаларга суяниш хатибга яхши имкон яратади. У ўнг қўлини минбарга суяб туради.

Икки хутбани қисқа қилиш.

لَاقٍ هُنَعُ هَلَلَا يَضَرِ رَأْمَعُ نَع
هَلَلَا لُوسَرُ تَعَمَسُ يِنَا
مَلَسَ وَ هَيَلَعُ هَلَلَا يَلَصُ

لُجِّرَ لِرَأْسِ الْعَالِ صَ لُوطٌ نَا «: لُوقِي
نَمْ نِيَّ مَ هِتَبْ طُخَ رَصَقَو
ةَالِّ ص ل ا اُولِي طَأْفَ ، هِهَقِف
نَمْ نَاو ، ةَبْ طُخ ل ا اُورُصَقَاو
مَلْسُمُ هَاوَر . «أَرْحَسَ نَايَبُ ل ا

Аммор розияллоху анху айтади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг «Албатта, кишининг намози узун ва хутбаси қисқа бўлиши фақиҳлигининг аломатидир. Бас, намозни узун, хутбани қисқа қилинглар. Албатта, баёнда сеҳр бордир», деганларини эшитдим».

Имом Муслим ривоят қилган.

Хутба балоғатли сўзлардан тузилган бўлиб, хатиб ўзи амал қилган нарсасини гапириши керак. Шунда одамларга унинг гапи таъсир қилади.

Имомнинг минбардан тушиши.

Имом минбардан тушиб, муаззин иқомани тугатиши билан намозга такбир айтишни йўлга қўяди.

Хутбанинг макруҳлари:

1. Мазкур суннатлардан бирортасини тарк қилиш.
2. Хутбани узун қилиб юбориш.
3. Хутба чоғида одамларни оралаб ўтиш.
4. Имом хутбани бошламасидан олдин бировга тегмасдан, кийимини босмасдан, оралаб ўтса бўлади.

5. Хутба давомида тиланчилик қилиш ёки унга садақа бериш ҳам макруҳдир.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 5 октябрдаги 03-07/7013-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.